

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15CoE/513/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115207374
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Lukáč
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4115207374.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v exekučnej veci oprávneného: mal. P. W., nar. X. X.. XXXX, zast. zák. zástupcom P. W., obaja bytom M. XX, A., proti povinnému : U. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXXX/X, A., zast. Mgr. Ľudmila Krajinčíková Blahová, advokátka so sídlom ul. J. Hollého 1468/1, Veľké Zálužie, o vymoženie sumy 250,00 eur titulom zaostalého výživného, bežné výživné vo výške 100,00 eur mesačne od 10. 03. 2015 a naďalej a trovy exekúcie, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 18Er/255/2015-25 zo dňa 23. 07. 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 18Er/255/2015-25 zo dňa 23. 07. 2015 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa exekúciu vedenú JUDr. Soňou Stodolovou, súdnym exekútorom so sídlom exekútorského úradu Kmeťkova 25, Nitra v časti vymoženia zaostalého výživného v sume 250,00 eur zastavil a návrh povinného na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti zamietol.

Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 29, § 46 ods. 1, § 57 ods. 1, ods. 2, § 58 ods. 1, § 80 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok).

Uviedol, že vo vykonávacom konaní súd musí vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože sa len vykonáva to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté, a nenahrádza súd, resp. iný orgán v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané, a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určitej povinnosti voči označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek na tomto rozhodnutí meniť. V danom prípade je exekučným titulom rozsudok Okresného súdu Nitra, č. k. 13P 299/2011-46 zo dňa 2. 2. 2012, ktorý povinnému ukladá povinnosť zaplatiť oprávnenému bežné výživné od 1. 12. 2011 vo výške 100,00 eur mesačne, pričom zročné výživné za čas od 1. 12. 2011 do 31. 1. 2012 vo výške 60,00 eur povoľuje povinnému splácať v mesačných splátkach po 10,00 eur spolu s bežným výživným.

Súd prvého stupňa po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že na základe dôkazov predložených povinným, v súvislosti s vyjadrením zákonného zástupcu oprávneného je potrebné exekúciu v časti vymáhania sumy 250,00 eur titulom zaostalého výživného zastaviť, nakoľko, ako to vyplýva z vyjadrenia oprávneného, zaostalé výživné povinný v priebehu exekučného konania uhradil. Súd prvého stupňa preto rozhodol tak, ako je uvedené v prvej výrokovej vete tohto uznesenia a exekúciu v časti vymáhania sumy 250,00 eur titulom zaostalého výživného zastavil. Exekúciu je teda možné po právoplatnosti tohto uznesenia vykonávať už len na vymoženie bežného výživného a trov exekúcie.

Čo sa týka návrhu povinného na zastavenie exekúcie ako takej, o tomto súd prvého stupňa rozhodol tak, ako je uvedené v druhej výrokovej vete tohto uznesenia. Skutočnosť uvádzanú povinným v jeho

návrhu - tvrdenie, že súdom stanovené výživné bude v budúcnosti platiť riadne a včas, súd nepovažoval za dostatočne dôvodnú na zastavenie exekúcie voči povinnému, keďže aj vzhľadom na vyjadrenie oprávneného súd prvého stupňa nemal za dostatočne preukázané, že povinný si bude plniť svoju výživovaciú povinnosť v budúcnosti riadne a včas. Možnosť zastaviť exekúciu na návrh povinného v zmysle § 80 Exekučného poriadku je len fakultatívnou možnosťou súdu, keby mal súd za dostatočne preukázané, že povinný bude výživné plniť dobrovoľne, riadne a včas. Vzhľadom k tomu, že prípadným zastavením exekúcie by mohol byť oprávnený poškodený vo svojich právach tak, že by mohla byť ohrozená jeho výživa, čím by sa mohol dostať do nepriaznivej životnej situácie, súd prvého stupňa mal za to, že nie je možné vyhovieť návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Súd prvého stupňa prihliadol aj na vyjadrenie oprávneného, ktorý so zastavením exekučného konania výslovne nesúhlasil (§ 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku).

Súd prvého stupňa z opatrnosti uviedol, že na povinným tvrdenú výšku jeho mesačnej mzdy neprihliadal, nakoľko výška jeho mesačnej mzdy nebola nijakým spôsobom preukázaná. Súd prvého stupňa zároveň k uvedenému vyslovuje svoju domnienku, že je vysoko nepravdepodobné, že by povinný reálne zarábal 100,00 eur mesačne a z tejto sumy vynakladal finančné prostriedky jednak na dochádzku do práce, splácal 500,00 euróv pôžičku od zamestnávateľa vo výškach 33,00 eur mesačne a zároveň venoval svojmu zamestnaniu čas niekoľko hodín denne, vzhľadom na to, že výška dávky hmotnej núdze by pre povinného predstavovala sumu 117,20 eur, resp. 160,40 eur mesačne, pričom pre poberanie tejto sumy by nemal povinný prakticky žiadne povinnosti.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Namietal, že v návrhu na zastavenie exekúcie bolo súdu oznámené, že na OS Nitra je vedené pod sp. zn. 11P/42/2015 konanie o zníženie výživného a na deň 08. 06. 2015 o 10.30 hod. je vytyčené prvé pojednávanie. Na pojednávaní boli súdu doručené všetky doklady preukazujúce tvrdenie povinného, s čím sa mohol vyšší súdny úradník oboznámiť, čo však neurobil. On dokonca vyjadril svoje domnienky nijakým spôsobom dôkazmi nepotvrdené a na základe nich zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. Uviedol ďalej, že mu dávka v hmotnej núdzi nebola priznaná vzhľadom na príjem manželky ako i jeho majetok. O tejto dávke nerozhoduje súd, ale príslušný útvar ÚPSVaR a preto tieto tvrdenia nemôžu ani odôvodniť uznesenie o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. Taktiež ohrozenie výživy oprávneného neuhradením výživného je absurdné, nakoľko povinný platil výživné v sume 50 eur i v čase podania návrhu na výkon exekúcie, preto ohrozený na výžive nikdy nebol, práve naopak, ohrozený na výžive je stále povinný ako i jeho mal. dcéra. Napriek uvedenému súd nevykonal dokazovanie a tvrdenia povinného nevzal do úvahy, pričom súd neprihliadol na objektívne príčiny na strane povinného a svojim rozhodnutím iba viac zaťažil povinného. Na základe uvedeného preto žiadal, aby súd návrhu povinného vyhovel.

K odvolaniu povinného sa vyjadrila oprávnená, ktorá uviedla, že povinný s matkou dieťaťa nekomunikuje žiadnym spôsobom, návrh na exekúciu bola preto povinná dať aj z tohto dôvodu. Povinný bez varovania začal od mesiaca október platiť namiesto 100,00 eur mesačne iba 50,00 eur. Vyslovila aj obavu, že povinný nebude dobrovoľne platiť výživné v riadnej výške. Na základe uvedeného preto navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj postup súdu prvého stupňa, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné ako vecne správne potvrdiť. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že na návrh zákonného zástupcu oprávneného sa dňa 12. 3. 2015 začalo exekučné konanie, na základe ktorého súd výkonom exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Soňu Stodolovú poverením vydaným Okresným súdom Nitra pod číslom 5403 0177758, sp. zn. 18Er/255/2015-9 zo dňa 26. 3. 2015, na uspokojenie pohľadávky oprávneného - sumy 250,00 eur titulom zaostalého výživného, bežné výživné vo výške 100,00 eur mesačne od 10. 3. 2015 a naďalej a trov exekúcie, na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Nitra, č. k. 13P 299/2011-46 zo dňa 2. 2. 2012.

Súdny exekútor v priebehu exekučného konania pripisom zo dňa 23. 04. 2015 postúpil súdu prvého stupňa dňa 24. 04. 2015 návrh právneho zástupcu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 15. 04. 2015 v ktorom sa povinný domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu, že zameškané výživné a trovy

exekúcie uhradil v celom rozsahu a exekúcia sa vykonáva už len na bežné výživné, pričom sa zaväzuje toto uhrádzať tak, ako mu to ukladá exekučný titul. Povinný navrhuje zastavenie exekúcie aj z dôvodu, že jeho príjem činí cca 100,00 eur mesačne, príjem jeho manželky je 226,72 eura mesačne (ktorý predstavuje rodičovský príspevok a prídavky na dieťa), má dve vyživovacie povinnosti (syn P. a dcéra O.) a nakoľko je jeho príjem nepostačujúci na zabezpečenie vyživovacej povinnosti v potrebnej miere pre obe deti, podal dňa 12. 02. 2015 návrh na zníženie výživného na OS Nitra (konanie vedené pod sp. zn. 11P/42/2015), v tomto konaní žiada o zníženie výživného pre P. W. a to odo dňa 01. 10. 2014, nakoľko uhradením výživného vo výške 100,00 eur mu nezostanú žiadne finančné prostriedky na bežné výživné pre dcéru O. W.. Povinný ďalej uviedol, že na úhradu výživného mu jeho zamestnávateľ požičal finančné prostriedky a preto bude bežné výživné hradíť v plnej výške. Uviedol, že okrem rodinného domu, ktorý mu darovali rodičia, nevlastní žiadne majetok, motorku a motorové vozidlo predal, z čoho platil výdavky na bývanie, stravu jeho rodiny, ako i výživné pre syna P.. Záverom svojho návrhu povinný uviedol, že očakáva, že po uplynutí jeho skúšobnej doby sa jeho finančná situácia zlepší.

Súdny exekútor následne prípisom zo dňa 07. 05. 2015 postúpil súdu prvého stupňa dňa 15. 05. 2015 vyjadrenie oprávneného zo dňa 04. 05. 2015, ktorý týmto oznámil súdnemu exekútorovi, že povinný po začatí exekučného konania vykonal úhradu dlžného výživného vo výške 400,00 eur, a to dňa 15. 04. 2015.

Súd doručil návrh povinného na zastavenie exekúcie zákonnému zástupcovi oprávneného na vyjadrenie v lehote 10 dní, ktorý sa k nemu vyjadril v prípise zo dňa 09. 07. 2015, doučenom súdu dňa 13. 07. 2015 tak, že s týmto návrhom na zastavenie exekúcie nesúhlasí, nakoľko zárobkové pomery povinného podľa jeho názoru nekorešponujú s realitou, a v prípade ak áno, tak táto situácia je dôsledkom jeho zrejme vlastnej vôle nepracovať v riadnom zamestnaní na plný úväzok tak, aby mu jeho zárobkové možnosti umožňovali platiť aspoň výživné v stanovenej výške 100,00 eur mesačne na ich syna P., hoci oprávnené potreby syna P. aleko presahujú už i takto určené výživné vo výške 100,00 eur mesačne, Uviedol, že zároveň oproti podanému návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 15. 04. 2015 došlo k zmene pomerov na strane povinného v tom, že jeho súčasná manželka je zamestnaná so základným mesačným príjmom 650,00 eur, čo vyplynulo z vyjadrenia povinného na pojednávaní v konaní o zníženie výživného, vedenom na Okresnom súde Nitra, pod sp. zn. 11P/42/2015 zo dňa 08. 06. 2015. Zákonný zástupca oprávneného ďalej uviedol, že povinný s ním ako s matkou jeho dieťa nekomunikuje žiadnym spôsobom, preto bol nútený podať návrh na exekúciu; povinný bez akéhokoľvek vysvetlenia a varovania v mesiaci október 2014 ako aj v ostatných nasledujúcich mesiacoch až do podania návrhu na exekúciu, odrazu začal platiť namiesto 100,00 eur mesačne len 50,00 eur mesačne z titulu výživného na syna P.. Uviedol, že preňho je však nepredstaviteľné, aby povinný na ich dieťa platil iba 50,00 eur mesačne, preto bolo pre neho jedinou možnosťou v záujme syna P. podať proti povinnému návrh na vykonanie exekúcie. Záverom svojho vyjadrenia oprávnený uviedol, že nesúhlasí so zastavením exekúcie a trvá na ďalšom pokračovaní pre bežné výživné na syna P..

Následne súd prvého stupňa vydal napadnuté uznesenie.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne

Podľa 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd dodáva, že je potrebné exekúciu v časti vymáhania sumy 250,00 eur titulom zaostaleho výživného zastaviť, nakoľko, ako to vyplýva z vyjadrenia oprávneného, zaostale výživné povinný v priebehu exekučného konania uhradil. Odvolací súd sa stotožňuje s konštatovaním súdu prvého stupňa, že možnosť zastaviť exekúciu na návrh povinného v zmysle § 80 Exekučného poriadku je len fakultatívnou možnosťou súdu, keby mal súd za dostatočne

preukázané, že povinný bude výživné plniť dobrovoľne, riadne a včas. Vzhľadom k tomu, že prípadným zastavením exekúcie by mohol byť oprávnený poškodený vo svojich právach tak, že by mohla byť ohrozená jeho výživa, čím by sa mohol dostať do nepriaznivej životnej situácie, súd prvého stupňa správne rozhodol, že nie je možné vyhovieť návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.